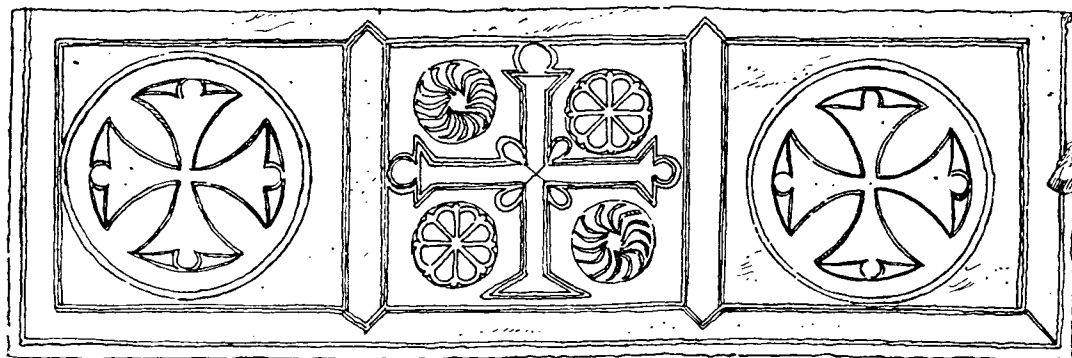

βλητον τοιχοποιίαν. Τὰ εὐρεθέντα λείψανα ταυτίζονται πρὸς τὴν ἐν ἐπιστολαῖς τοῦ Μιχ. Ἀκομινάτου ἀναφερομένην μονὴν τῶν Ὁμολογητῶν (Μιχ. Ἀκομινάτου τὰ σωζόμενα, ἔκδ. Σπ. Π. Λάμπρου, ἐν Ἀθήναις 1880 τόμ. Β' σελ. 252, 253, 254, 255, 256). Τὸ ναῦδριον (εἰκ. 162) εἶναι τύπου σταυροειδοῦς ἐγγεγραμμένου, μετὰ τρούλλου βαίνοντος ἐπὶ δύο κίωνων ἐκ καρυστίου μαρμάρου. Φέρει ἐξωτερικῶς νάρθηκα κατὰ τὸ βόρειον ἄκρον τοῦ ὁποίου ὑπάρχουσι

Εἰκ. 163. Ἀνάγλυπτος πλάξ ἐκ τάφου τῆς Μ. Ὁμολογητῶν.

τρεῖς τάφοι (ἀρκοσόλια). Ἡ εἰκὼν 163 παρέχει τὴν ἀνάγλυπτον ὄψιν τῆς μαρμαρίνης πλακός, ἣτις ἐσχημάτιζε τὴν ἐξωτερικὴν παρεῖαν τῆς δυτικῆς σαροκοφάγου. Εἰς ἓνα τῶν τάφων τούτων θὰ ἐτάφη πιθανῶς ὁ ἀνεψιὸς τῶν μέγα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἰσχυόντων Βελισσαριωτῶν Θεοφύλακτος, ἀφ' οὗ χάριν τῆς ταφῆς ταύτης εἶχον παράσχει οἱ Βελισσαριῶται ἀτέλειαν εἰς τὴν μονὴν τῶν Ὁμολογητῶν, ὡς διδασκόμεθα ἐξ ἑτέρας ἐπιστολῆς τοῦ Ἀκομινάτου πρὸς τὸν Μ. Λογοθέτην Βελισσαριώτην (ἔ. ἀ. Β' 89). Τάφοι ὑπάρχουσι καὶ κάτωθεν τοῦ κυρίως ναοῦ. Πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ νάρθηκος ὑπάρχει ἀγίασμα ἢτοι ἀθόρυβος ἱερὰ πηγὴ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ παράδοσις φαντάζεται διαιτώμενον μέγαν ὄφιν, δράκον.

Βιβλιογραφία. Σουρμελῆς, Συνοπτικὴ κατάστασις τῶν Ἀθηνῶν 49. Νεροῦτσος, Δελτ. Ἱστ. Ἐθν. Ἐταιρ. 3, 102. Καμπούρογλους, Ἱστορ. τῶν Ἀθηναίων I, 226 καὶ II, 269.

4. ΑΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

Εὐρίσκεται παρὰ τὸ Ἴνστιτούτον Παστέρ. Εἶναι μικρὰ μονόκλιτος, καμαροσκέπαστος βασιλικὴ (4,65 × 7,55) μεθ' ἡμικυκλικῆς ἀψίδος ἱεροῦ. Ἐσωτερικῶς διατηρεῖ τινὰς τοιχογραφίας τοῦ 18^{ου} αἰῶνος.

ΠΕΡΙΟΧΗ ΓΟΥΔΗ

1. ΠΑΝΑΓΙΑ ΧΕΛΩΝΟΥ

Εὐρίσκεται παρὰ τὴν ὁδὸν Μεσογειῶν ἐγγύτατα τῆς ἄλλοτε Ἱερατικῆς Σχολῆς καὶ νῦν Σχολείου Χωροφυλακῆς. Εἶνε μικρὰ βασιλικὴ μονόκλιτος, καμαροσκέπαστος, διαστάσεων 4,90 × 7,15, μετὰ ἡμικυκλικῆς ἀψίδος ἱεροῦ. Ἐσωτερικῶς ἔχει χαράγματα τῶν ἐτῶν 1617 καὶ 1750. Ἐπεσκευάσθη τὸ 1670.

Βιβλιογραφία. Καμπούρογλους, Μνημεῖα Ἱστορ. Ἀθην. I 308, 309 καὶ III 149.

